

LIBRIS

We know
books

MICUL LEU

Drumul spre acasă

Saroo Brierley

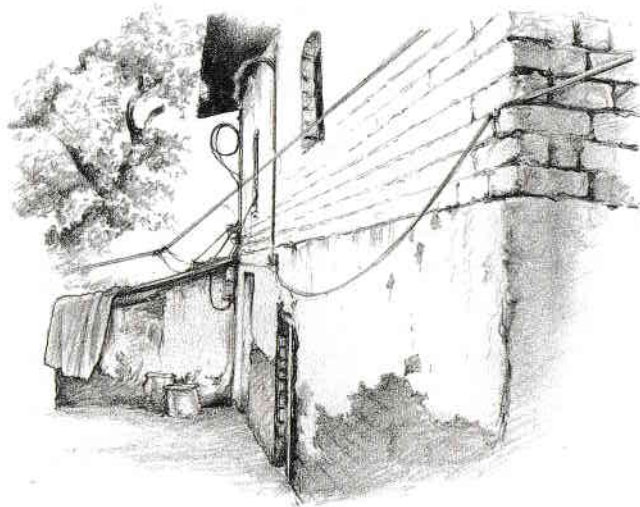
cu Larry Buttrose

Ilustrații de Bruce Whatley

Bookzone
BUCUREȘTI, 2023

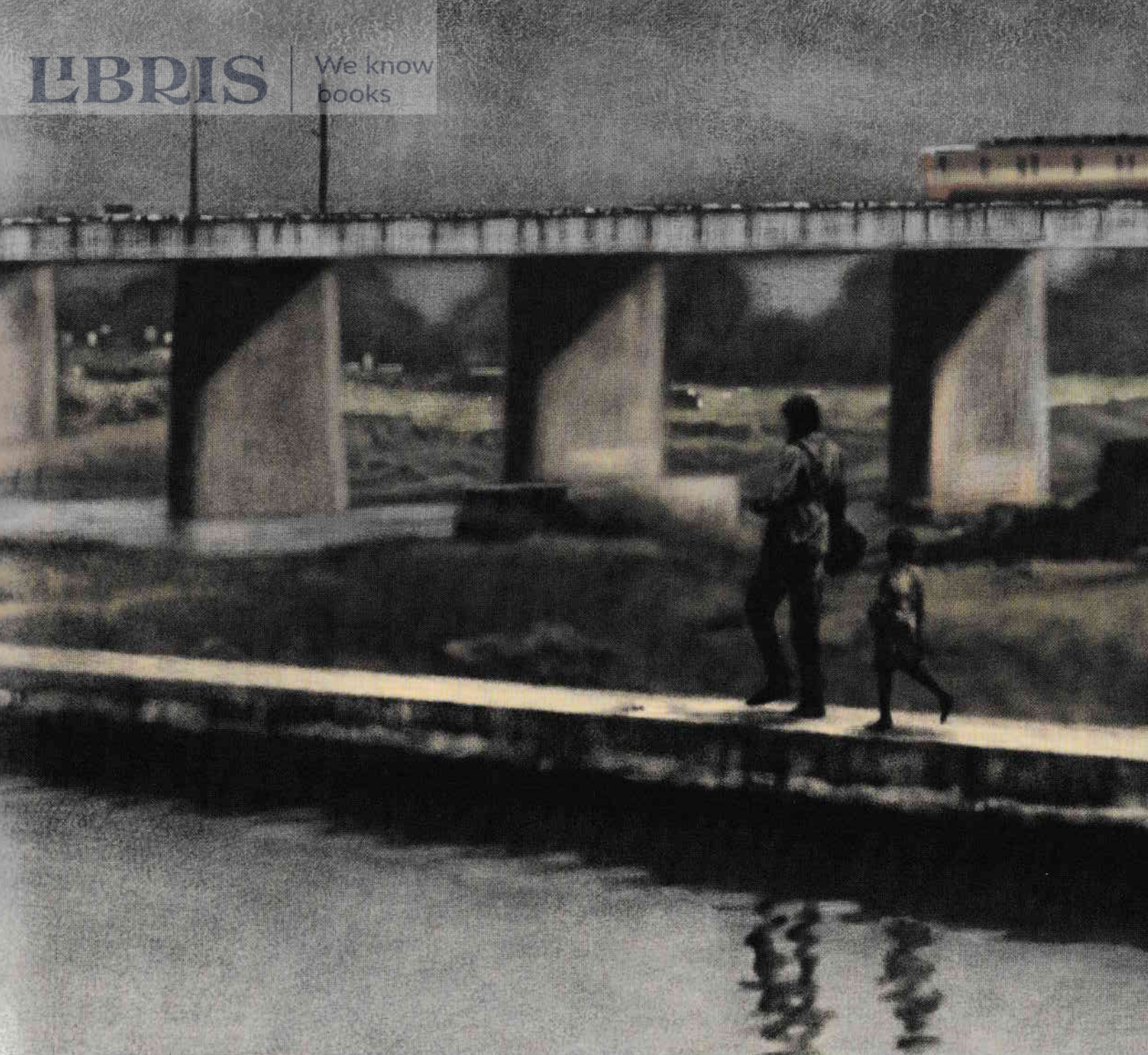
O mare parte din povestea mea și din ceea ce mi s-a întâmplat când eram doar un băiețel este încă atât de vie în memoria mea, încât îmi pot vedea casa, mama, pe surioara mea și pe cei doi frați mai mari ca într-un vis luminos. Aș putea desena în minte harta locului unde m-am născut, poziția casei părintești pe strada noastră, drumul pe care mergeam la râu, acolo unde se jucau toți copiii și unde se afla podul pe sub care treceam ca să ajungem la gară.

Locuiam într-o casă mică, cu o singură încăpere și o podea dintr-un amestec de lut, paie și bălegar, într-un cartier foarte sărac, de muncitori la căile ferate, dintr-un orașel din India. Străzile erau distruse și nepavate, iar unele dintre clădiri erau în paragină.

LBRIS

We know
books

LBRIS

We know
books

Eram atât de săraci, încât de multe ori făceam foamea. Mama se ducea în fiecare zi să caute de lucru ca muncitoare și în fiecare dimineață toți căutam orice puteam, cerșind prin vecini sau pe străzile de lângă piață și din jurul gării. Seara, împărțeam tot ce găseam. Oricât de grele par toate aceste lucruri, eram destul de fericiți.

Persoana de care mă simțeam cel mai apropiat era sora mea mai mică, Shekila. Cum mama pleca adesea la muncă, trebuia să o spăl, să o hrănesc și să am grijă de ea. Dormeam în același pat și, când ne trezeam, îi aduceam orice reușeam să găsec pentru micul-dejun. Ne jucam de-a cucu-bau și de-a v-ați ascunselea. Shekila era așa de mică și de frumoasă.

În timp ce fratele meu cel mai mare, Guddu, muncea ca să câștige ceva bani pentru familie, celălalt frate al meu, Kallu, se asigura că Guddu avea ce să mănânce. Aveam grijă unii de alții.

